

Sygn. akt V GC 259/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 czerwca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Wiesław Kasprzyk
Protokolant:	st. sekr. sąd. Anna Kochanek

po rozpoznaniu w dniu 26 maja 2017 r. sprawy z powództwa

P. W.

przeciwko (...) spółka z o.o. w P.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 19 260 zł 31 gr z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 24 marca 2016 r.
- zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5764 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

sędzia

Wiesław Kasprzyk

Sygn. akt V GC 259/16

UZASADNIENIE

Powód P. W. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Sp. z o.o. w P. kwoty 19.260,13 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 24 marca 2016 r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania.

W uzasadnieniu wskazał, że w oparciu o umowę zawartą pomiędzy poprzednikiem prawnym powoda, (...) Sp. z o.o. w K. a pozwanym, w ramach usług marketingowych pozwany zobowiązał się pozyskać dla (...) Sp. z o.o. klientów w firm (...) w K.. Z tytułu wynagrodzenia umownego pozwany wystawił fakturę na kwotę 231.123,71 zł. Następnie pozwany dokonywał z tej faktury potrąceń należności wynikających z umów sprzedaży mebli przysługujących (...) Sp. z o.o. względem (...) Sp. z o.o. Powód podkreślił, że spółka (...) Sp. z o.o. nie podjęła współpracy ani z firmą (...) ani z A. M. w K..

Powód podstawy swojego żądania upatruje w nieważności zawartej między stronami umowy o pozyskanie klientów (...) i A. M. na skutek jej sprzeczności z Ustawą o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji art. 15 ust. 1 pkt 4. Zgodnie z tym pozwany nie nabył prawa do żądania zapłaty wynagrodzenia, a tym bardziej nie mógł potrącać wynagrodzenia z należnościami przysługującymi (...) Sp. z o.o.

Podstawą dochodzonego przez powoda roszczenia stanowi zwrot części bezpodstawnie pobranych korzyści przez pozwanego na skutek dokonanej kompensaty na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 5 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu.

Podniósł, że sprawa niniejsza jest sprawą o wzajemne rozliczenia między stronami, sprawą o zapłatę. Wskazał, że (...) Sp. z o.o., której prezesem zarządu był powód P. W., współpracowała z pozwanym w ramach szeroko pojętej sprzedaży mebli. Pozwany z tytułu umówionej przez strony prowizji od obrotu winien otrzymać od spółki (...) Sp. z o.o. kwotę 231.123,71 zł za okres od października 2013 r. do połowy czerwca 2014 r. W tym czasie P. W. był współnikiem i prezesem zarządu spółki (...) Sp. z o.o. Pomiędzy pozwaną a spółką (...) Sp. z o.o. została podpisana umowa o współpracy. Załącznikiem do umowy było oświadczenie powoda działającego jako prezes zarządu (...) Sp. z o.o. o przejęciu zobowiązań należnych pozwanemu przez (...) Sp. z o.o. Powyższe zostało potwierdzone w umowie zawartej pomiędzy Pozwanym a (...) Sp. z o.o., zaś należność od (...) Sp. z o.o. w wysokości 231.123,71 zł tytułem prowizji od obrotu miała być zapłacona przez spółkę (...) Sp. z o.o. i została nazwana usługą marketingową. Należność ta na wyraźne żądanie P. W. miała zostać rozliczona w ratach, tj. miesięcznych kompensatach należności.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany (...) Sp. z o.o. w dniu 1 czerwca 2014 r. zawarł z (...) Sp. z o.o. umowę o współpracy. Pozwany zobowiązał się do sprzedaży oraz promocji mebli produkowanych przez (...) Sp. z o.o. Spółkę (...) Sp. z o.o. będąc jej prezesem zarządu reprezentował P. W..

(dowód: umowa o współpracy k. 10-12).

Pozwany (...) Sp. z o.o. w dniu 5 czerwca 2014 r. zawarł z (...) Sp. z o.o. umowę, której przedmiotem była usługa marketingowa w postaci pozyskiwania przez pozwanego klientów (...) i A. M. w K.. W § 2 strony umowy ustaliły cenę w wysokości 231.123,71 zł, płatną w 12 miesięcznych ratach płatnych do 10 dnia każdego miesiąca począwszy od 10 lipca 2014 r.

(dowód: umowa k. 13).

(...) Sp. z o.o. w dniu 5 czerwca 2014 r. wystawiła za usługę wskazaną w umowie fakturę VAT nr (...) na kwotę 231.123,71 zł.

(dowód: faktura VAT k. 14).

W okresie od 16 września 2014 roku do 31 lipca 2015 r. pozwany wystawił na rzecz spółki (...) Sp. z o.o. 10 dokumentów księgowych – dotyczących wzajemnych kompensat wierzytelności (...) Sp. z o.o. z faktur sprzedażowych z należnością z faktury VAT nr (...), aż do całkowitej kompensaty należności z tytułu usług marketingowych wynikających z umowy z dnia 5 czerwca 2014 r.

(dowód: faktury k. 15-24).

Powód w dniu 18 sierpnia 2015 roku na podstawie umowy cesji wierzytelności nabył od spółki (...) Sp. z o.o. należność z tytułu obowiązku zwrotu przez pozwanego bezpodstawnie pobranej od spółki (...) Sp. z o.o. należności w wysokości 231.173,71 zł.

(dowód: umowa cesji k. 26).

W dniu 3 października 2016 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 231.123,71 zł tytułem nienależnie pobranego świadczenia od spółki (...) Sp. z o.o. na podstawie umowy z dnia 5 czerwca 2014 r.

(dowód: wezwanie k. 27-28).

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Stan faktyczny, Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów i zeznań strony ograniczając przesłuchanie do zeznań powoda, natomiast oddalony został wniosek o dopuszczenie dowodu z przesłuchania świadków gdyż okoliczności sporne zostały dostatecznie wyjaśnione.

Powołując regulacje ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1503, z późn. zm.) - tj. art. 3 oraz 15 ust. 1 pkt 4, wskazać należy, iż czynem nieuczciwej konkurencji jest działanie sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami, jeżeli zagraża lub narusza interes innego przedsiębiorcy lub klienta, które może się materializować m.in. w utrudnianiu dostępu do rynku. Utrudnianie innym przedsiębiorcom dostępu do rynku może polegać m.in. na pobieraniu innych niż marża handlowa opłat za przyjęcie towaru do sprzedaży. Do opisanego czynu nieuczciwej konkurencji dochodzi wówczas, gdy przyjęcie do sprzedaży towaru jest uzależnione od wyrażenia zgody na uiszczenie innych niż marża handlowa opłat oraz gdy opłaty te są faktycznie pobierane.

Jest okolicznością bezsporną, iż pozwany i spółka (...) Sp. z o.o. zawarły umowę o współpracy handlowej z dnia 1 czerwca 2014 r., na podstawie której (...) Sp. z o.o. zobowiązała się do dostawy swoich towarów, zaś pozwana do zapłaty za nie ceny.

Natomiast zawarcie umowy z dnia 5 czerwca 2014 r. której przedmiotem była usługa marketingowa w postaci pozyskiwania przez pozwanego klientów (...) i A. M. w K. było czynnością zmierzającą wyłącznie do pobrania opłat dodatkowych poza marżą. Przede wszystkim zwrócić uwagę należy na samą konstrukcję umowy, która jest lakoniczna i w żaden sposób nie wskazuje sposobu pozyskiwania klientów i warunków tych czynności. Ponadto podkreślenia wymaga także wysokość samej kwoty wynagrodzenia, którą uznać można za wygórowaną. Umowa nie wskazuje według jakich wyliczeń i czym kierowały się strony ustalając wynagrodzenie za pozyskiwanie klientów. Czynności te w ocenie Sądu mogły się ograniczyć przy tak skonstruowanej umowie jedynie do rozmów z tymi dwoma klientami (...) i A. M.) i prezentowaniu mu (...) Sp. z o.o., co w dalszej kolejności skutkować by mogło zawarciem konkretnych umów. Co najważniejsze pozwany z umowy się nie wywiązał, gdyż podmioty te nie zostały przez (...) Sp. z o.o. pozyskane (zeznania P. W. k. 89v), a w ocenie Sądu czynność ta była umową rezultatu.

Powyższe skutkuje stwierdzeniem, iż wystawiona faktura za wykonane usługi marketingowe stanowi inne niż marża handlowa opłaty z tytułu dopuszczenia towaru do sprzedaży, o jakich mowa w art. 15 ust. 1 pkt 4 u.z.n.k. i w konsekwencji dokonanie potrąceń przez pozwanego w ogólnej kwocie 231.123,71 zł stanowiło czyn nieuczciwej konkurencji stypizowany w art. 15 ust. 1 pkt 4 u.z.n.k.

W ocenie Sądu pozwany - którego w tym zakresie dotyczył ciężar dowodu - nie wykazał, iż z jego strony występowało świadczenie ekwiwalentne w postaci wykonywania usług, do których był zobligowany z tytułu zawartej umowy. Reasumując pozwany nie przedstawił żadnych danych na temat tego, jakie konkretnie czynności były podejmowane w ramach tych usług, gdzie i ile razy miały one miejsce i jaka była ich rzeczywista wartość.

Powyższe świadczy o iluzorycznym charakterze usługi marketingowej. W konsekwencji opłaty z tego tytułu zakwalifikować należało jako inną niż marża handlowa opłatę za przyjęcie towarów do sprzedaży.

Podnoszone w odpowiedzi na pozew kwestie związane z okolicznościami, że zawarcie umowy z dnia 5 czerwca 2014 r. oraz sposób rozliczeń, stanowiło chęć regulowania wzajemnych zobowiązań między pozwanym z tytułu prowizji od sprzedaży dla spółki (...) Sp. z o.o. w związku z cesją tych zobowiązań na spółkę (...) Sp. z o.o., nie mają znaczenia dla rozpoznania niniejszej sprawy. Ponadto podkreślić należy, że skoro tak, to nie istniały żadne przeszkody by tę należność wskazać kwotowo w umowie ramowej o współpracy z dnia 1 czerwca 2014 r. Dlatego sugerowany przez

pozwanego fakt ukrywania należności prowizyjnej pod umową marketingową i rozbijanie jej na 12 rat, jest pozbawione logiki. Dlatego twierdzenia pozwanego w tym zakresie uznać należy za gołosłowne.

Samodzielną podstawę dochodzenia zwrotu bezpodstawnie uzyskanych korzyści z tytułu pobrania innych niż marża handlowa opłat za przyjęcie towaru do sprzedaży stanowi art. 18 ust. 1 pkt 5 u.z.n.k., zgodnie z którym, w związku z uznaniem, że pozwany dopuścił się czynu nieuczciwej konkurencji, powodowi przysługiwało roszczenie o zwrot bezpodstawnie uzyskanych korzyści na zasadach ogólnych.

Mając na uwadze powyższe Sąd na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 5 u.z.n.k i art. 405 kc zasądził żadaną w pozwie na rzecz powoda kwotę stanowiącą część sumy należności wynikających z nienależnie skompensowanych faktur wystawionych z tytułu umowy o współpracy z dnia 1 czerwca 2014 r. w wysokości 19.260,31 zł.

W zakresie roszczenia o zapłatę odsetek Sąd orzekł na podstawie art. 455 kc w zw. z art. 481 § 1 kc zgodnie z wezwaniem do zapłaty wystosowanymi do pozwanego z dnia 9 marca 2014 r.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 kpc i § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (opłata od pozwu oraz koszty zastępstwa procesowego), obciążając nimi w całości pozwanego.

SSO Wiesław Kasprzyk